

álmban is biztosítsák, a felhőtlen ég, az alig hunyorgó csillagok alatt sorsát késleltető álmát alussza városom, mindjárt szobámba érek, megtisztálkodom, imádkozom, aludni térek. Mi közöm a zsidókhöz? Mi közöm a katolikusokhoz, a magyarokhoz, feleségemhez, fiamhoz? Ha imázsámolyomon térdre esem, szememet szorosra hunyva elfeledem feltételeimet, bevallom törpeségem mulasztásait, segélyt, feloldást kérek, támogatást további erőfeszítéseimhez, ha szokásosan erőt merítek áhítatomból, és feltöltekezve talpra állok, kétségem nem tágit, az istenalak, akit gyerekként elképzeltem, hitem ura és szolgálja, mit hallott meg kétségeimből, mennyit teljesít, milyen tanácsra képes? Feleségemet délután látogatom, nem tudja, sejtí, elhárítja, hogy délelőtt szükségletemet fedezem, rangrejtve közelítem meg a nyilvános fürdőt, orromon sötét szemüveg, nyakig a meleg vízbe merülve zsákmányomat, vadászomat lesem, megérezem szemüvegem a kiválasztott tekintet biztatását, megközelítem a vízszög alatt hátát áztató szalonnás öregasszonyt, kimenőjét töltő pattanásos cseléd-lányt, csigás hajával, kifejtett szemével hívó medencei hivatásost, körülimbolygom, bőréhez érek, visszautasításától remegek, vonakodását nem tapasztalom, a vízcseppek függőnye alatt hasát simogatom, vágyódó testemet kezéhez toloom, tapasztalt, gyors ujjai nadrágom alá hatolnak, lehuny szemmel megkönnyebbülök, mindjárt eltávolodom, bágyadtan a partra evezek, vízhatlan zsebemből előhúzom a kikészített papírpénzt, élvezetem elhagyott társára pillantást sem vetek, feje fölé, a kópárkányra csúsztatom, zuhanyozni indulok, ha hetente kétszer megkeresem, elfelejtem gyönyöröm arctalan eszközt a gyógyfürdő medencéjében: nem árulom el feleségemet, nincs vágyam, hiányom, emlékem. Az éjszaka utolsó óráit alussza városom, országom, lakói töredékét ismerem, lakói mind ismernek, vezetőjüknek kell tartanom magam, mert alkalmasabb híján vezetőjüknek tartanak, mire szobámba érek, szűkös határaink között mindenfelé ébredni kezdenek, álmból bontakozva hírforrásaik felé tapogatóznak, ha lefekvésem előtt szobám ablakából kitekintek, országomban mindenütt szól a rádió, kitárul a reggeli újság, mi történt az éjszaka, mi történik a következő éjszakáig, reményük dolgozószobám oltalmazó, nyitott ablakát keresi. Mindjárt hazaérek, összeseprem létezésem szabadjára engedett, szétcsapongó bizonyítékait, alattvalóim álmán örködtem, véletlen felettesük, kötelességem felé indulok, dolgomat folytatam, ennyi a közöm hozzájuk.

J. J. 1971.